

nisteren dette Navn, saa man faar Sagen undersøgt og vedkommende dyppt i det Fedt, han trænger til at blive dyppt i, hvis det, som sagt, ikke er det bare Sludder, han har givet det ærede Medlem at rende med.

Vedrørende Prisen paa Brødet ligger Forholdet saaledes, at det ikke er den højtærede Minister direkte, der har sat Prisen, det er Ernæringsraadet; og det er meget dygtige Folk — det anerkender jeg —, der sidder derovre; de er desværre i den Grad dygtige, at de meget sjældent har Brug for andres gode Raad og Vejledning; de kan godt selv bestemme det hele uden vor Hjælp. Naar der blev talt om disse svimlende Priser, som Bagerne har tjent saa stærkt paa, og at det var noget, som skulde undersøges, maa jeg i øvrigt sige, at til dette selvsamme Ernæringsraad har københavnske Bagere fra forskellige Dele af Byen indsendt Regnskaber for at paavise, hvorledes Forholdet laa med Hensyn til Fortjenesten. Den Gang Ernæringsraadet paa en vis Maade paatvang Bagerne — for at vi kunde faa Fred —, at der skulde gives højere Lønninger til Svendene, blev det bestemt, at vi skulde indgive Regnskaber, og naar disse var eftersete, skulde der eventuelt, hvis det var nødvendigt, gives Tilladelse til Prisforhøjelse paa Brødet. De Regnskaber blev ogsaa indsendt: men det er gaaet her som et andet Sted, jeg hørte om i Dag, at 3—4 Maaneder efter har man ikke faaet Svar endnu. De har overordentlig meget at gøre og at stikke deres Næse i, og derfor naar de ikke at blive færdige med det, de helst skulde blive færdige med.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valvkreds har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa denne Forhandling, som ligger noget udenfor den foreliggende Sag, være sluttet.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valvkreds): Det ærede Medlem (Pitzner), der nu talte, beklagede, at Ernæringsraadets Medlemmer, der fastsætter Priser, er saa kloge, at de aldrig tager Hensyn til, hvad der siges fra fagkyndig Side, men jeg kunde nok have Lyst til at vide, om Bagermestrene overfor Ernæringsraadet har protesteret mod de Priser, Ernæringsraadet har fastsat. Det ærede Medlem talte saa om, at der ved en bestemt Lejlighed blev forlangt Regnskaber indsendt, og at disse ikke er kommet tilbage, o. s. v.; jeg tror, dette hænger sammen med, at Bagermestrenes Regnskaber som Regel

ikke er til at forstaa, i mange Tilfælde er det vist endda forsættigt, at de er lavet saaledes, at de ikke er til at forstaa. Jeg skal følge den højtærede Formands Hensætning og ikke komme dybere ind paa Sagen, thi ellers kunde jeg godt om disse Regnskaber gøre nogle Bemærkninger, der vistnok vilde faa det ærede Medlem til at se anderledes paa Sagen, end han i Øjeblikket vil. Det ærede Medlem tvivler om Rigtigheden af de Tal og Paastande, som jeg har fremsat, men dertil er der ingen Grund, thi jeg kan dokumentere dem alle sammen, og naar jeg ikke har fremsat det i mere bestemt Form, end jeg har, er det, fordi jeg ikke vil give Oplysning om visse Indiskretioner, som jeg skylder min Viden.

Jeg kan imidlertid nævne en Ting til vedrørende Bagermestrenes store Fortjeneste; ovre i Aarhus er der et Hjemmebageri, som sidste Aar har haft en Indtægt paa 56 000 Kr., det er et fuldstændigt paalideligt Tal, det vilde det ærede Medlem indrømme, hvis jeg herfra meddelte, hvorledes jeg er kommet til dette Tal. Det nytter altsaa ikke, at det ærede Medlem vil søge at komme bort fra, at Bagermestrene har haft en ganske svimlende Fortjeneste, thi det kan dokumenteres, og jeg kan forsikre det ærede 3die Medlem for Hovedstaden om, at det er ganske umuligt at smile det bort. (*Pitzner:* Man kan heller ikke græde det bort!). Der kan komme Dage, hvor det ærede Medlem og hans Fagfæller maaske kommer til at græde over, at de har plyndret Befolkningen saa grufuld, som de har.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) meldte sig som det Medlem af Finansudvalget, der havde foranlediget, at Sagen ikke blev ordnet for en Maaned siden ved Forhandling mellem Finansudvalgene og Partierne. Det ærede Medlem mente, at han ved at se Kornloven igennem havde faaet Sikkerhed for, at det var nødvendigt, at den Sag ordnedes ved Lov. Dette maa jeg bestemt modsige. Den Bestemmelse, der findes i Kornloven, tilsigtede at gøre det muligt for Staten at nedsætte Prisen paa det Sukker, der brugtes til Husholdningsbrug, men det var ikke Meningen, at Nedsættelsen ogsaa skulde komme Industrisukkeret til gode. Bestemmelsen er forment saaledes, at det er en Bemyndigelse, der gives, og naar denne Bemyndigelse benyttes i Overensstemmelse med Finansudvalgene og Rigsdagens Partier, er der for mig